

ყოველი სახსარისთვის ადამიანის სხეულში არის სადაყა

აბუ ჰურაირა (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ მოციქულმა მუჰამმადმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ადამიანის ყოველი სახსარისთვის ყოველდღე, რომელიც აღლაჰმა უბოძა, აკისრია სადაყა, ყოველდღე, როდესაც მზე ამოდის: ორ ადამიანს შორის სამართლიანობის დამყარება - ეს არის სადაყა, დაეხმარო ადამიანს მის ცხოველზე[ცხენზე, აქლემზე...] დაჯდომაში, აიყვანო მასზე ან აატანინო ტვირთი მასზე - ეს არის სადაყა, კარგი სიტყვის თქმა - ეს არის სადაყა; ყოველი ნაბიჯი, რომლითაც ლოცვისკენ მიდიხარ - ეს არის სადაყა; და გზიდან დაბრკოლების მოცილება, რაც ხალხს აწუხებს - ეს არის სადაყა».

[رواه البخاري ومسلم] [სანდო (საჰიჰ)]

აღლაჰის მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა, რომ ყოველი დღისთვის მუსლიმმა, რომელსაც პასუხისმგებლობა აკისრია, უნდა გაიღოს საკმარისი სადაყა უზენაესი აღლაჰისთვის მადლიერების გამოხატვის ნიშნად, იმ ჯანმრთელობისთვის, რომელიც აღლაჰმა მიანიჭა, და იმ სახსრების გამო, რომლითაც მას შეუძლია ხელების მოქნევა და გაშლა. ეს სადაყა სრულდება ყოველგვარი კეთილმოქმედებით და არ შემოიფარგლება მხოლოდ ფულის გაცემით. მათგანია: ორ დაპირისპირებულ მხარეს შორის სამართლიანობა და შერიგების მოპოვება არის სადაყა, დაუძღურებული ადამიანის დახმარება მის სატრანსპორტო საშუალებაზე ასვლაში ან მისი ტვირთის აწევაში არის სადაყა (მოწყალება), კეთილი სიტყვა, როგორცაა აღლაჰის ხსენება, დუა, მისაღმება და სხვა, არის სადაყა, ყოველი ნაბიჯი, რომელსაც ლოცვისკენ დგამ, არის სადაყა. გზიდან დაბრკოლების ან იმ საგნის მოშორება, რაც ზიანს აყენებს ადამიანებს, არის სადაყა.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/66527>

